

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 170 af 13. april 1938 om ferie med løn blev der som almindelig regel tilsikret enhver arbejder, funktionær eller medhjælper ret til en årlig ferie med løn med 1 dag for hver måneds beskæftigelse. I tiden siden lovens ikrafttræden har der fra flere sider været fremsat ønsker om en forbedring af den således tilvejebragte ferieordning, navnlig med hensyn til længden af den årlige ferie og størrelsen af feriegodtgørelsen. For nærmere at overveje disse spørgsmål og den udvikling, der i det hele taget har fundet sted inden for dette område, herunder også i de andre skandinaviske lande, nedsatte arbejdsministeriet i slutningen af 1948 en kommission bestående af repræsentanter for rigsdagen, arbejds giverforeningen, de samvirkende fagforbund, handelsministeriet, arbejdsministeriet og direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet. Kommissionen afgav i 1951 sin betænkning, hvori indeholdtes et udkast til en ny ferielov. Nærværende lovforslag følger i det store og hele kommissionens forslag, idet man dog på ganske enkelte punkter — herunder navnlig feriens lægning, jfr. forslagens § 4, stk. 1 og 4, og spørgsmålet om opretholdelsen af medhjælperlovens særlige ordning af medhjælpernes ferie, jfr. forslagens § 1, stk. 2, nr. 3, samt spørgsmålet om omfanget af den beskæftigelse, der kan danne grundlag for erhvervelse af ferieret, jfr. forslagens § 2, stk. 1—4, — har ment at burde følge mindretallets indstilling.

Lovforslaget er opbygget efter samme linier som den gældende ferielov. Teksten er udvidet og ændret i overensstemmelse med de i årenes løb indhøstede erfaringer og indeholder kun få ændringer af principiel karakter, nemlig med hensyn til feriens længde og feriegodtgørelsens størrelse. Man henviser herom til bemærkningerne til § 2, § 4 og § 5. Reglerne i § 9 og § 10 er nye, men svarer til den praksis, som er fulgt under den gældende ferielov.

For at lette oversigten er ændringerne trykt med kursiv.

Til § 1.

Forslaget svarer til den nugældende ferielovs § 1, idet det dog i overensstemmelse

med den hidtil gældende praksis er fastsat, at undtagelsesbestemmelsen ikke alene skal omfatte statsansatte personer, hvis stilling er normeret på tjenstemandsloven eller i senere normeringslove, men også andre i statstjenesten ansatte, som af vedkommende styrelse har fået tillagt ferie med løn efter lignende regler som de for statens tjenestemænd gældende. Ligeledes har man ment, at undtagelsesbestemmelsen for personer, der er ansat i skibe, kun skulle omfatte de tilfælde, hvor de pågældende udelukkende lønnes med andel i nettoudbyttet.

Man har på grund af vanskelighederne ved at anvende ferielovens feriemærkesystem indenfor landbruget og i private husholdninger ment ligesom hidtil at burde opretholde de i loven om retsforholdet mellem husbond og medhjælper indeholdte feriebestemmelser for så vidt angår de af medhjælperloven omfattede personer.

Til § 2.

Efter at der ved de af hovedorganisationerne antagne mæglingsforslag fra forligsmanden er indført adgang til 3 ugers ferie inden for hele overenskomstområdet, herunder også den organiserede del af landbruget, finder regeringen det rimeligt, at ferielovens almindelige regel ændres i overensstemmelse hermed.

Paragraffen er iøvrigt uændret, idet man dog til stk. 1 har føjet en til hidtidig praksis svarende bestemmelse, hvorefter regelmæssig beskæftigelse mindst 3 dage ugentlig er tilstrækkelig til erhvervelse af ferieret.

Til § 3.

Svarer til den gældende ferielovs § 3.

Til § 4.

Efter den gældende ferielov skal ferien gives i sammenhæng i tiden 2. maj—30. september. Når ferien forlænges fra 12 til 18 dage, vil det imidlertid ikke altid være muligt at give hele ferien inden for den normale ferieperiode. Det foreslås derfor, at den del af ferien, som overstiger 12 dage, kan lægges uden for ferieperioden. Ferielovskommissionen forudsætter i sin betænkning, at også denne del af ferien skal gives